

Mă doare...

I.Oanna Matei

Mă doare să spun că totul e bine și nimic nu mai contează
Mă doare să știu că trebuie să dorm mereu cât eu sunt trează
Mă doare să visez atât de mult într-o lume prea reală
Unde iubirea stă ghemuită într-un colț sperând că nu va mai fi doar o chestie banală.

Privesc pe geamul trist, e sătul de bătaile naturii creatoare
Cerul și el frânt de greutatea lacrimilor reci și orbitoare
Frunzele adormite încearcă să trezească arborii la viață
Dar adierea vântului între vis și realitate le agață.
Un cântec de leagăn prin mișcarea lor ne învață
Un cântec de leagăn ce ne scoate la suprafață.

Mă doare să văd atâtea chipuri schimbătoare
De priviri, zâmbete și lacrimi otrăvitoare
Mă doare să știu că vreau să trăiesc într-o lume bântuită
De falsitate, răutate și din dușmănie construită.